

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 50) — Pośrednicy

17 kwietnia 2024

Tekst polski: Gorzowskie Centrum Biblijne

15 stycznia 2026

Przekłady biblijne: BT, BP, BWP

TW - tłumaczenie własne

Witajcie ponownie wszyscy w 50. odcinku naszej serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Obecnie przyglądamy się temu, czym jest Nowe Przymierze oraz jakie są różnice pomiędzy Starym Przymierzem a Nowym Przymierzem. Do tej pory omówiliśmy trzy istotne różnice, które w sposób zasadniczy wpływają na naszą dzisiejszą rzeczywistość.

Dziś omówię czwartą różnicę. Dotyczy ona urzędu pośrednictwa. W Starym Przymierzu pośrednikiem był Mojżesz. Co ciekawe, to sam lud Izraela go wybrał. Mówię tak dlatego, że gdy Izrael przybył pod górę Synaj, aby wejść w przymierze, usłyszeli głos Boga. Byli świadkami błyskawic rozdzierających niebo, potężnych grzmotów oraz kłębow dymu, ponieważ Bóg zstąpił na górę w ogniu. Bóg przemówił do każdego mężczyzny, kobiety i dziecka, a oni byli przerażeni o swoje życie.

Po tym doświadczeniu przyszli do Mojżesza i powiedzieli:

Księga Wyjścia 20:19

Powiedzieli więc do Mojżesza: Ty mów do nas, a będziemy cię słuchali. Niech sam Bóg już do nas nie przemawia, gdyż lękamy się, że pomrzemy. (BWT)

W ten sposób Izrael wybrał Mojżesza jako pośrednika między nimi a Bogiem. Chcieli, aby Mojżesz dowiedział się, czego Bóg pragnie, a oni mieli to wykonać. Bóg przytaknął i powiedział, że to, czego pragną, jest słuszne, dlatego potwierdził ten wybór. Bez Bożego potwierdzenia nie mogłoby to się wydarzyć, ale takie było Boże serce. Tego właśnie Bóg pragnął od początku, dlatego prośba Izraela, aby Mojżesz pełnił rolę pośrednika, była dobra w oczach Jahwe.

Jako pośrednik Mojżesz otrzymywał instrukcje od Jahwe, a następnie nauczał ich lud. Istnieje jeszcze jeden aspekt tego pośrednictwa, który musimy docenić.

Mojżesz wyrażał serce Boga wobec całego Izraela. Oprócz nauczania sprawował również sąd nad ludem. W pewnym sensie sądownictwo było przedłużeniem jego pośredniczej roli.

Ewangelia Mateusza 23:1-2 —

Wtedy Jezus przemówił do tłumu i do swoich uczniów: (2) Prawo Mojżeszowe objaśniają nauczyciele Pisma i faryzeusze. (BP).

Uczeni w Piśmie i faryzeusze nauczali lud Prawa, dokładnie tego, co czynił Mojżesz (Mosze), gdy po spotkaniu z Bogiem przekazywał Izraelitom to, co Bóg mu objawił. Uczeni w Piśmie i faryzeusze przekazywali Prawo ludowi oraz pełnili funkcję sędziów. Jest to — jeśli można tak powiedzieć — pewien równoległy, rozwinięty aspekt tego pośrednictwa.

Gdy myślimy o pośredniku, musimy rozumieć go jako kogoś, kto przekazuje ludowi serce Boga, lecz to pośrednictwo obejmowało znacznie więcej. Gdy Mojżesz przebywał na górze, otrzymując kamienne tablice z Prawem, synowie Izraela dopuścili się wielkiego grzechu, sporządzając złotego cielca. Bóg wiedział o tym i powiedział Mojżeszowi — pośrednikowi przymierza — aby zszedł do ludu, ponieważ zgrzeszyli przeciwko Niemu, przypisując swoje wyzwolenie z Egiptu złotemu cielcowi.

Księga Wyjścia 32:9–10 —

I dalej mówił Jahwe do Mojżesza: Widzę, że ten lud jest ludem twardego karku. (10) Teraz więc zostaw mnie, niech się rozпали mój ogień na nich i niech ich zniszczę. Ciebie zaś s rozmnożę w wielki lud. (BP)

Bóg był tak bardzo niezadowolony z Izraela, że chciał ich zgładzić i uczynić z Mojżesza wielki naród. Bóg wypowiedział to wielokrotnie. Powtórzył to również w Księdze Liczb. W tym miejscu zaczynamy w pełni rozumieć znaczenie urzędu pośrednictwa. Mojżesz jako pośrednik, wstawiał się za Izraelem, ponieważ miał dostęp do bezpośredniej komunikacji z Bogiem. Dlatego Mojżesz odpowiedział Bogu:

Księga Wyjścia 32:11–12 —

Ale Mojżesz próbował ułagodzić Jahwe, swego Boga, mówiąc: O Jahwe! Dlaczegoż ma się rozpalać twój gniew na lud, który wywiodłeś z ziemi egipskiej siłą wielką i potężnym ramieniem? (12) Dlaczego mają mówić Egipcjanie: Podstępnie wywiodł ich, aby wymordować w górach i wygładzić z powierzchni ziemi. Uśmierz zapalczywość Twego gniewu, zaniechaj tego zła, [którym chcesz dotknąć] swój lud. (BP)

Ponieważ Mojżesz znajdował się w pozycji pośrednika, wstawiał się za ludem. Niesamowite jest to, jak pokorne i pełne miłości było serce Mojżesza. Gdy Bóg powiedział: „Uczynię z ciebie wielki naród”, Mojżesz ani przez chwilę się nie zawahał. Nie pomyślał: „Zgadza się. To świetny pomysł, Boże. Uczyń mnie wielkim. Bardzo mi się to podoba. Nie chcę mieć z tym ludem nic wspólnego, tak jak i Ty”. Nic takiego nie miało miejsca. Serce Mojżesza było oddane ludowi oraz zachowaniu charakteru Boga.

Mojżesz był niezwykle. Jego jedyną troską było dobro Boga oraz to, co narody powiedzą o Nim. Dbał o obronę charakteru Boga i o zachowanie ludu Izraela.

W wersecie 13 Mojżesz przypomniał Bogu Jego przymierze z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem oraz obietnice, które im złożył. Spójrzmy na serce Mojżesza działającego w urzędzie pośrednika. Jak więc Jahwe odpowiedział na tę sytuację, gdy był gotów wylać swój gniew?

Księga Wyjścia 32:14 —

I poniechał Jahwe zła, jakie zamierzał uczynić swemu ludowi. (BWP)

Z powodu tego wielkiego grzechu Mojżesz ponownie wszedł na górę. Pragnął, aby grzech ludu został przebaczony. Udał się tam samotnie, aby wstawiać się za nimi. Czytamy dalej od wersetu 30.

Księga Wyjścia 32:30–32 —

A dnia następnego Mojżesz powiedział do ludu: Dopuszciliście się bardzo wielkiej zbrodni. Pójdę teraz do Jahwe i może wybłagam dla was przebaczenie. (31) Wrócił tedy Mojżesz do Jahwe i powiedział: Lud ten dopuścił się, niestety, bardzo wielkiej zbrodni: (32) zrobili sobie bożka ze złota. Przebacz im ten występki. A jeśli nie, to wymaż mnie z księgi, którą napisałeś. (BWP)

Jako pośrednik Mojżesz okazał tak wielką miłość do ludu, że powiedział Bogu: jeśli nie zamierzasz im przebaczyć, zabij także mnie.

Dzielę się z wami tym wszystkim po to, abyście mogli właściwie docenić urząd pośrednictwa. Gdy wchodzimy w Nowe Przymierze, Mojżesz nie pozostaje już pośrednikiem. Mamy nowego Pośrednika.

1 List do Tymoteusza 2:5 — Apostoł Paweł powiedział:

„Albowiem jeden jest Bóg, jeden też Pośrednik między Bogiem a ludźmi — człowiek, Mesjasz Jeshua” (TW)

Jeshua jest teraz naszym Pośrednikiem i przewyższa Mojżesza. Mojżesz był niezwykle wybitnym i wyjątkowym mężem Bożym. Bóg rzeczywiście wybrał właściwego człowieka, aby wstawiać się za Izraelem. Nie jestem pewien, czy ktokolwiek inny posiadałby taką pokorę i taką miłość, by udźwignąć tę odpowiedzialność w okolicznościach, które czytaliśmy — lecz Mojżesz tego dokonał. Teraz jednak mamy Pośrednika większego niż Mojżesz. Jeshua przewyższa go pod każdym względem — ma większe serce i dokonał większych dzieł. To On wstawia się za nami przed Ojcem.

Ewangelia Jana 14:6 —

Jeszua powiedział do niego: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”. (TW)

To jest wypowiedź o pośrednictwie. Powiedział jasno: jeśli chcesz przyjść do Ojca, musisz przejść przeze Mnie. Istnieją bardzo niebezpieczne i błędne nauki, które twierdzą, że nie należy modlić się do Jezusy ani Go wzywać. Nauczają, że należy całkowicie pominąć Jezusę i modlić się wyłącznie do Ojca. To jest absolutnie błędne. Oczywiście modlimy się do Ojca, lecz istnieje tylko jedna droga, aby to uczynić — przez Jezusę, Pośrednika. On jest naszym punktem dostępu do Ojca. Jeśli w jakikolwiek sposób próbujesz ominąć Jezusę, nie będziesz miał żadnego dostępu do Ojca — kropka. Jeszua zasiada w urzędzie Pośrednika dla nas.

List do Hebrajczyków 8:6 —

Otóż [Jezus] otrzymał w udziale postępowanie o tyle wznioślejsze, o ile doskonalsze było przymierze, którego stał się pośrednikiem i które było oparte na lepszych obietnicach. (BWP).

Ze względu na rolę Mojżesza na górze Synaj stał się on pośrednikiem. Bóg zawarł Stare Przymierze z Izraelem przez Mojżesza. Natomiast Nowe Przymierze Bóg przyniósł przez swojego jednorodzonego Syna, Jezusę. Dlatego to Jeszua jest teraz naszym Pośrednikiem.

Pozostańcie z nami — będziemy kontynuować ten wątek, rozważając Nowe Przymierze oraz różnice pomiędzy Starym a Nowym Przymierzem. Niech Bóg was błogosławi i strzeże.